

I Gaar undlod jeg at omtale Ændringsforslag Nr. 3, der er stillet af et Mindretal, fordi jeg først vilde høre Mindretallets Motivering af dette Ændringsforslag, der gaar ud paa at anvende et Beløb af 15,000 Kr. aarlig til Aarhus private Teater. Jeg gør opmærksom paa, at i Fjor forelaa der et Andragende om at tilstaa en saadan Understøttelse til det nævnte Teater. Det blev henvist til Finansudvalget, og dette indstillede til Tinget at henvise det til Ministerens Overvejelse. Jeg vil ikke sige, det var nogen varm anbefaling, Tingets Ordfører gav dette Andragende, tværtimod, men det er en Kendsgerning, at man vedtog en Henstilling til Ministeren om at overveje Sagen. Jeg mener derfor, det er korrekt at afvente Resultatet af en saadan Overvejelse. Udvalgets Flertal har desuden den Opfattelse, at her i denne rent midlertidige Lov, der kun skal gælde i 3 Aar, er det ikke Stedet at komme ind paa et Spørgsmaal, der har saa vidtrækkende Følger, som det vil have at bevilge Tilskud til Aarhus Teater. Vi hørte, at det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) for sin fraværende Ven fra Odense (Marott) stillede i Udsigt, at han støttede Forslaget om, at Aarhus Teater maa faa Statsbidrag, i Forventning om, at Odense Teater ogsaa en Gang i Tiden, helst saa snart som muligt, maa faa en lignende Begunstigelse. Jeg skulde tage meget fejl, om man ikke vil faa mange Begæringer af lignende Art fra Aalborg, Esbjerg, Randers og lignende Steder. Jeg er for beskeden til at nævne Assens, men det er en Selvfølge, at naar de store Klokker gaa, maa de smaa ogsaa helst lyde. Jeg mener, at vi i det hele maa være klare over, at komme vi ind paa en Bevilling af den Art, som i Ændringsforslag Nr. 3, ved man ikke, hvor det ender, thi har man sagt A, maa man ogsaa sige B. I hvert Fald vil Flertallet afvente, hvilket Resultat Ministeren kommer til med sine Overvejelser om denne Sag, og jeg fraraader derfor at stemme for Ændringsforslag under Nr. 3.

Det andet Spørgsmaal, der ligger os imellem, Spørgsmaalet om to Teatre eller eet, Spørgsmaalet om en Adskillelse af de 3 Kunstarter eller en Bevaring af dem

paa samme Teater, er et Spørgsmaal, der i Øjeblikket har mere akademisk end praktisk Interesse, da der ikke foreligger noget Forslag om at opføre et nyt Teater; men det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) har ikke Ret, naar han siger, at der ikke er Flertal i Udvalget for Bevarelsen af de 3 Kunstarter under et og samme Styre. Det er der, idet det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) lige saa bestemt som Flertallet holder paa, at de 3 Kunstarter, der have Traditionen for sig, maa blive bevarede under en og samme Ledelse. Det ærede Medlem vilde ikke have noget imod, om der ved Siden af det nuværende Teater blev bygget en mindre Scene for det mindre Skuespil, men det ærede Medlem fjøede meget fornuftigt til, at saa maatte enten Københavns Kommune eller de Københavnerne, der ere interesserede i Teaterforhold, anvende de omtrent 3 Mill. Kr., som det ærede Medlem mener, der skal til for at opføre en saadan Tilknytningsscene til det kgl. Teater. Ellers er det ærede Medlem fra Esbjerg jo enig med os. (*Ellinger*: Opret et Landbrugslotteri Nr. 2!) Jeg ved ikke, om et Lotteri kan virke her. Det bør saa indskrænkes til København, for Landboerne have sikkert ikke Interesse i at spille i det.

Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) brugte stærke Udtryk i Gaar for at motivere sin Opfattelse. Det ærede Medlem mente, at Teatret gik sin Ruin i Møde, hvis man ikke adskilte de 3 Kunstarter, hvis man ikke fik en Talescene, og han mente, at det kgl. Teater vilde miste sin Prestige, dersom man ikke gennemførte noget saadant snarest muligt. Jeg nærer ikke denne Frygt. Staten har ejet og støttet det kgl. Teater siden 1772, og i de 136 Aar har man kunnet forene de 3 Kunstarter, og der er mange Komponister og Forfattere, der med det særegne Forhold for Øje have frembragt udmærkede Ting baade i Musik og Skuespil, som ville have varig Betydning for Nationen og ogsaa kræve Bibeholdelse af de 3 Kunstarter paa samme Scene. Jeg tror heller ikke, der er det fjerneste i Vejen herfor, naar blot Teaterdirektionen vil lede Teatret paa en mere hensynsfuld Maade overfor Skuespillet, end Tilfældet har været i de senere Aar.